

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2016 r.

Pozycja 491

POSTANOWIENIE z dnia 10 sierpnia 2016 r. Sygn. akt Tw 8/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Wróbel – przewodniczący, sprawozdawca
Piotr Pszczółkowski
Zbigniew Jędrzejewski

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym wniosku Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” o zbadanie zgodności:

§ 2 ust. 4 pkt 1, § 3, § 4 ust. 7 i 8 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 14 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1628) oraz § 2 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1400, ze zm.) z:

- 1) art. 59 ust. 1 w zw. z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 59 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 2 Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r. (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 125 zał.),
- 3) art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881),

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania wnioskowi dalszego biegu

UZASADNIENIE

W dniu 29 marca 2016 r. do Trybunału Konstytucyjnego wpłynął wniosek Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” (dalej: KK NSZZ, wnioskodawca) o zbadanie zgodności: § 2 ust. 4 pkt 1, § 3, § 4 ust. 7 i 8 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 14 października 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U.1628; dalej: rozporządzenie zmieniające) oraz § 2 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 8 września 2015 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz.U.1400, ze zm., dalej: rozporządzenie) z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 32 Konstytucji, art. 59 ust. 4 Konstytucji w zw. z art. 2 Konwencji (nr 87) dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r.

(Dz.U.1958.29.125 zał.; dalej: Konwencja) i art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2015.1881; dalej: ustawa o związkach zawodowych).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U.2016.263; dalej: ustawa o TK) wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji, Prezes Trybunału kieruje do wstępnego rozpoznania w celu rozstrzygnięcia, czy spełnia wymagania warunkujące nadanie mu dalszego biegu. W postępowaniu tym Trybunał Konstytucyjny w składzie trzech sędziów bada, czy wniosek odpowiada wymogom formalnym (art. 61 i art. 62 ustawy o TK), czy nie jest oczywiście bezzasadny (art. 77 ust. 3 pkt 3 ustawy o TK), a w szczególności, czy pochodzi od uprawnionego podmiotu (art. 191 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 191 ust. 2 Konstytucji). Ponadto, wstępne rozpoznanie zapobiega nadaniu biegu wnioskowi w sytuacji, gdy postępowanie wszczęte przed Trybunałem Konstytucyjnym podlegałoby umorzeniu z powodu zbędności lub niedopuszczalności wydania orzeczenia (art. 77 ust. 3 pkt 4 ustawy o TK), a także, jeżeli akt normatywny w zakwestionowanym zakresie utracił moc obowiązującą przed wydaniem orzeczenia (art. 77 ust. 4 pkt 5 ustawy o TK). Tym samym wstępne rozpoznanie wniosku umożliwia – już w początkowej fazie postępowania – wyeliminowanie spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia.

2. Zgodnie z art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy o TK do wniosku składanego przez podmiot, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 3-5 Konstytucji dołącza się uchwałę, stanowiącą podstawę wystąpienia z wnioskiem i określającą przedmiot oraz wzorzec kontroli. Tryb podjęcia uchwały regulują właściwe przepisy (np. statut), treść podjętej uchwały zostaje zaś zapisana w protokole z posiedzenia tego organu. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Trybunału uchwała ogólnokrajowego organu związku zawodowego w sprawie wystąpienia z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego stanowi *conditio sine qua non* wszczęcia postępowania z inicjatywy tego podmiotu (zob. też postanowienie TK z 1 lipca 2010 r., sprawa Tw 10/10, OTK ZU nr 4/B/2010, poz. 243). Ponadto, treść uchwały i wniosku musi cechować minimalna zbieżność, która obejmuje wskazanie kwestionowanego przepisu (przedmiot kontroli), wyrażenie woli wyeliminowania tego przepisu z porządku prawnego oraz sformułowanie zarzutu niezgodności z przepisem aktu normatywnego o wyższej mocy prawnej (wzorzec kontroli).

3. Uchwała może zawierać także dodatkowe postanowienia dotyczące sposobu jej wykonania, w szczególności wskazywać inny podmiot (np. pełnomocnika) zobligowany przez ogólnokrajowy organ związku zawodowego do sporządzenia lub podpisania wniosku, złożenia go oraz reprezentowania wnioskodawcy w postępowaniu przed Trybunałem. Nie ulega przy tym wątpliwości, że powierzenie wykonania takiej uchwały konkretnie określonej podmiotowi nie wpływa na ocenę legitymacji procesowej wnioskodawcy, o którym mowa w art. 191 ust. 1 pkt 4 Konstytucji, gdyż w dalszym ciągu tylko ogólnokrajowy organ związku zawodowego jest uprawniony do zainicjowania hierarchicznej kontroli zgodności norm, tzn. wyznaczenia zakresu zaskarżenia.

4. Trybunał Konstytucyjny podkreśla również, że raz wykonana (skonsumowana) uchwała w sprawie wystąpienia z wnioskiem nie może stanowić podstawy prawnej kolejnego wniosku, nawet skierowanego do Trybunału przez ten sam podmiot. Każde (następne) zainicjowanie postępowania przed Trybunałem wymaga dla swojej skuteczności odrębnej („nowej”) uchwały, w której uprawniony podmiot wyrazi (ponownie) wolę wystąpienia z wnio-

skiem (por. postanowienia TK z 21 listopada 2007 r., sprawa Tw 32/07, OTK ZU nr 2/B/2008, poz. 46 oraz 19 lutego 2008 r., sprawa Tw 42/07, OTK ZU nr 1/B/2008, poz. 5).

5. W ramach niniejszego postępowania wnioskodawca doręczył uchwałę nr 35/15 Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z 22 października 2015 r. Uchwały tej nie można jednak uznać za podstawę prawną wniosku złożonego do Trybunału Konstytucyjnego w rozpatrywanej sprawie.

5.1. Trybunał Konstytucyjny ustalił, że uchwała nr 35/15 Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” z 22 października 2015 r. została wskazana jako podstawa złożonego przez NSZZ „Solidarność” wniosku, który wpłynął do Trybunału 2 listopada 2015 r. Związek Zawodowy NSZZ „Solidarność” domagał się (w uchwale i we wniosku) zbadania zgodności § 2 ust. 4 pkt 1, § 3, § 4 ust. 7 i 8 rozporządzenia zmieniającego oraz § 2 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 32 Konstytucji, a także z art. 59 ust. 4 Konstytucji w zw. z art. 2 Konwencji i art. 1 ust. 3 ustawy o związkach zawodowych. Wniosek ten zainicjował postępowanie w sprawie Tw 26/15 i był przedmiotem rozpoznania wstępnego. Postanowieniem z 16 marca 2016 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania temu wnioskowi dalszego biegu.

5.2. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że skoro uchwała nr 35/15 stanowiła podstawę prawną wniosku skierowanego przez NSZZ „Solidarność” do Trybunału w sprawie Tw 26/15, to tym samym wola skontrolowania wskazanych w niej przepisów z powołanymi wzorcami została wykonana. W konsekwencji uchwała z 22 października 2015 r. uległa skonsumowaniu i z tego względu nie może zostać uznana za podstawę prawną kolejnego (sporządzonego 24 marca 2016 r.) wniosku NSZZ „Solidarność”.

5.3. Mając na względzie powyższe okoliczności, Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” nie podjęła uchwały w sprawie wystąpienia z wnioskiem, który wpłynął do Trybunału 29 marca 2016 r. Brak uchwały, w której ogólnokrajowy organ związku zawodowego wyraża wolę wszczęcia postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie hierarchicznej kontroli zgodności norm, rozstrzyga o niedopuszczalności wydania orzeczenia, co uzasadnia odmowę nadania wnioskowi dalszego biegu (art. 77 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 62 ust. 2 pkt 1 ustawy o TK).

6. Z tych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił odmówić nadania wnioskowi dalszego biegu.